

Nº 1

DE LEMNISCAATKRANT

VOORJAAR 1987

De krant van de LEMNISCAATCLUB

met o.a.

- interview met Jan Terlouw
- boekennieuws en achtergrondinformatie
- bericht over de LEMNISCAATPRIJS
- de Hassepuzzel, wedstrijden, en nog veel meer.

Verschijnt viermaal per jaar in Vlaanderen en Nederland

BERICHT UIT HET HOGE NOORDEN

Van onze speciale verslaggever uit Hoo-geveen

Evert Hartman is de laatste tijd regelmatig gesignaleerd in het ziekenhuis. Hij loopt er in en uit, praat met artsen en verpleegkundigen. Toch ziet hij er gezond uit, en lijkt zelf niets te mankeren.

Onlangs kon men hem trouwens ook aantreffen in de bibliotheek bij de afdeling medische literatuur.

Heeft hij toch iets onder de leden of zou dit iets met zijn nieuwe boek te maken hebben?

DE LEMNISCAATPRIJS

Eens per jaar, te beginnen in 1988, zal DE LEMNISCAATCLUB een prijs uitreiken aan de schrijver van het meest bewonderde jeugdboek.

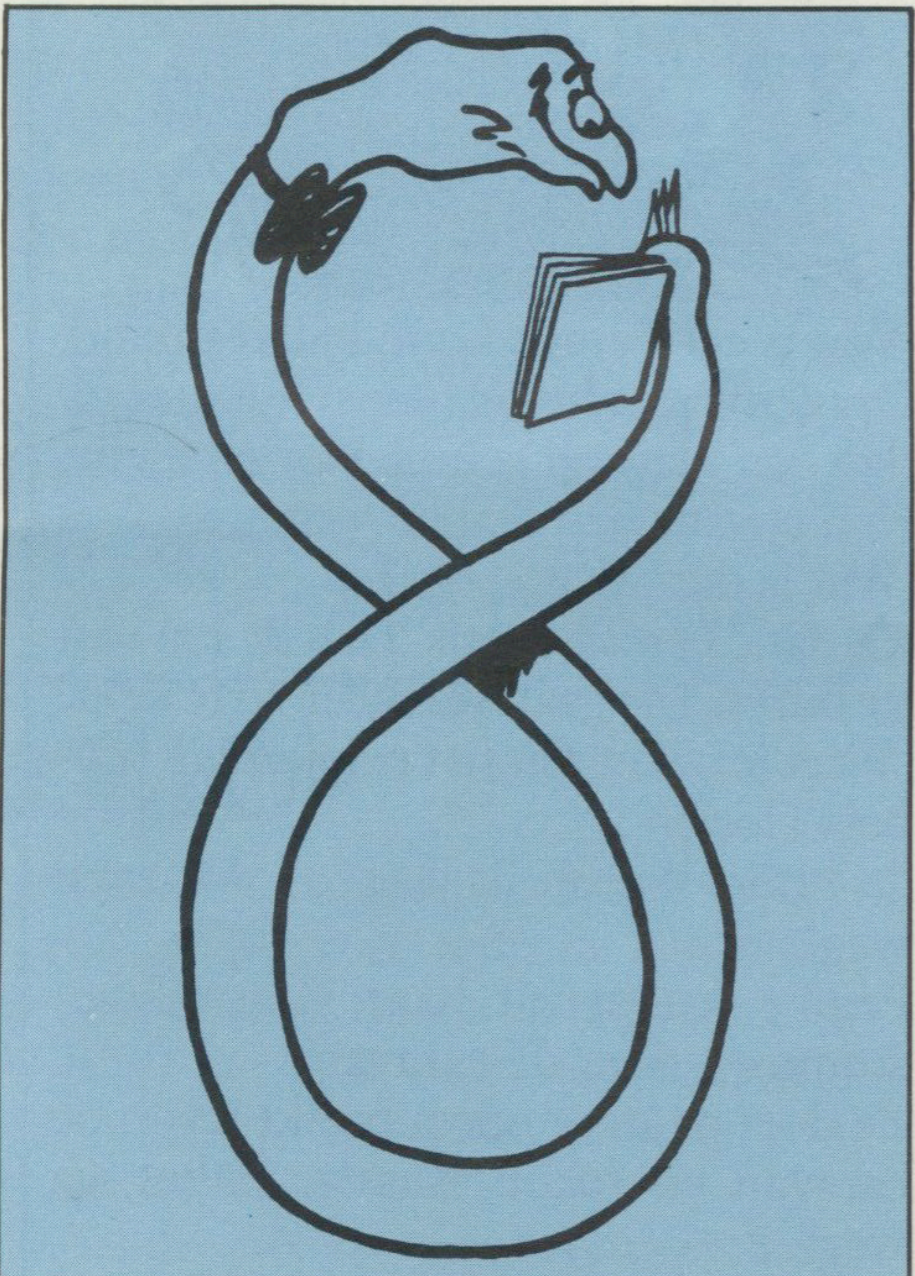
De clubleden maken uit aan wie deze prijs toekomt. Natuurlijk kan een van de Lemniscaatschrijvers dit geluk ten deel vallen. Maar niet alleen zij komen voor de prijs in aanmerking: iedere nog levende Nederlandse of Vlaamse kinderboekenschrijver kan hem ontvangen.

In 1988 zal de prijs, in de vorm van een wisselboek, voor de eerste keer worden uitgereikt. Natuurlijk met de nodige feestelijkheden, want DE LEMNISCAATPRIJS is niet de eerste de beste. Het zijn immers de lezers zelf die voor de bekroning zorgen.

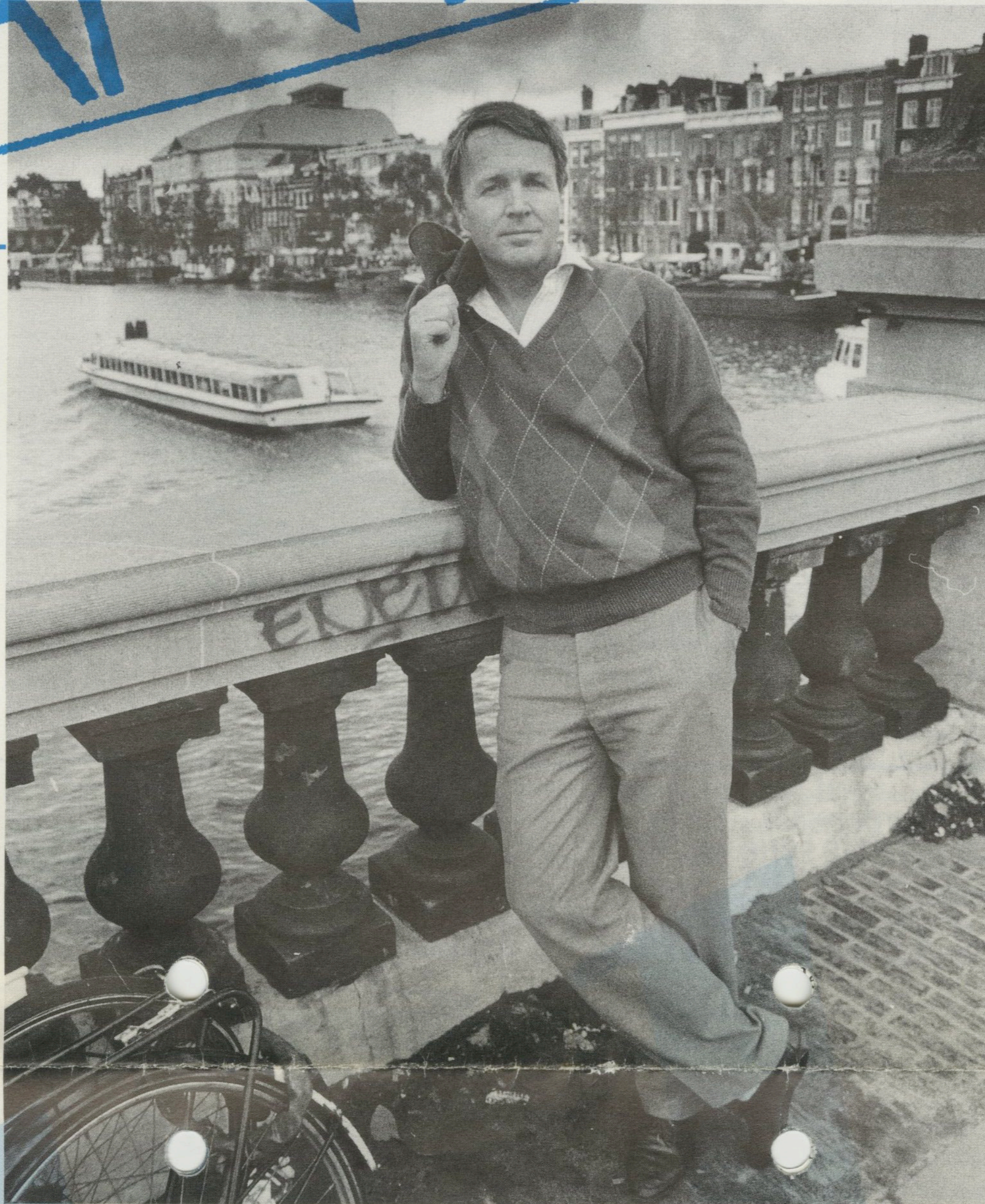
In een van de volgende nummers vertellen we er meer over.

Daar ben ik dan...

Ze zeggen dat iedere zichzelf respecterende club een mascotte heeft... èn iedere behoorlijke krant een strip.

Wat dat laatste betreft: geestig ben ik niet, dus heb ik me voor deze gelegenheid in wat bochten gewrongen en een boekje gepakt. Je moet toch wat in zo'n blad voor boekenfreaks nietwaar? En dat ik de pesthikel aan lezen heb merkt tenslotte toch niemand...

Jan Terlouw stiekem bij sekte geweest?

Met deze en andere brandende vragen vertrokken Liesbeth Hellings, Sigrid Werck en Agnes Verboven op 6 februari voor dag en dauw uit Hasselt richting Parijs om daar Jan Terlouw thuis te interviewen.

Was je in je jeugd populair of een echte playboy (we hebben je op tv gezien op een motor), of was je zo'n verlegen pukkeljongen? Door de oorlog was ik vier à vijf jaar jonger dan mijn klasgenoten, want veel leerlingen waren door de oorlog achter geraakt op hun studie en ik juist niet. Door het grote leeftijdsverschil zei ik niet veel en was ik dus niet zo echt populair, maar ik was ook niet echt verlegen.

Wat was je lievelingsboek? Heb je daar misschien inspiratie uit gehaald?

Ik was dol op de boeken van Jules Verne: **Reis om de wereld in tachtig dagen**. Ik heb er geen inspiratie uit gehaald, want ik ben zoveel later gaan schrijven.

Waar komen je ideeën en inspiratie dan vandaan?

Die heb ik gehaald uit het vertellen van verhalen aan mijn kinderen.

Gebruik je levende personen uit je omgeving om je personages gestalte te geven?

Het zijn vrijwel allemaal bedachte personen, maar soms neem je wel eens een aspect van iemand en stopt dat dan in een van je boeken. Maar je kan niet zeggen:

die persoon is naar het model van die gemaakt. Omstandigheden wel; bijvoorbeeld veel dingen in **Oorlogswinter** zijn echt gebeurd.

Schrijf je alleen als je inspiratie hebt of schrijf je op vaste uren? Waar schrijf je, als je alleen bent of in een drukke huiskamer, of op de maan, of trek je je terug in de bossen?

Ik schrijf heel weinig. Ik heb altijd een drukke baan gehad en ik ben geen beroepsschrijver. Maar als ik eens tijd heb in de vakantie, dan schrijf ik volgens een vast regime. Inspiratie kun je afdwingen, je zegt bij jezelf: nu wil ik hem hebben. Dit is niet helemaal waar maar wel voor een zeer groot gedeelte. Ik wil op een vast uur beginnen en op een vast uur eindigen. En als ik denk: ik schrijf vandaag acht bladzijden, dan houd ik gewoon op bij de achtste bladzijde.

Doe je veel research voor je boeken, bijvoorbeeld voor het boek **Pjotr**, waarin toch heel wat elementen over de Russische cultuur en aardrijkskunde verwerkt zijn?

Dat hangt van het boek af. **Pjotr** speelt zich af in 1905 en sindsdien zijn er veel (Vervolg pag. 4)

REDACTIONEEL

Daar is-ie dan. Het eerste nummer van de LEMNISCAATKRANT, het blad van de LEMNISCAATCLUB. Een club voor iedereen die van jeugdboeken en lezen houdt. Met een krant boordevol boeken-nieuws, interviews, achtergrondinformatie, wedstrijden, puzzels en nog veel meer.

Een krant met een redactie die grotendeels uit jongeren bestaat. Uit Vlaanderen en Nederland. Dat belooft wat. Maar daar blijft het niet bij. Het moet niet alleen een krant worden om lekker in te lezen, maar vooral een krant om zelf in te schrijven. Kritisch commentaar, grappen, gedichten, verhalen. Stuur ze in.

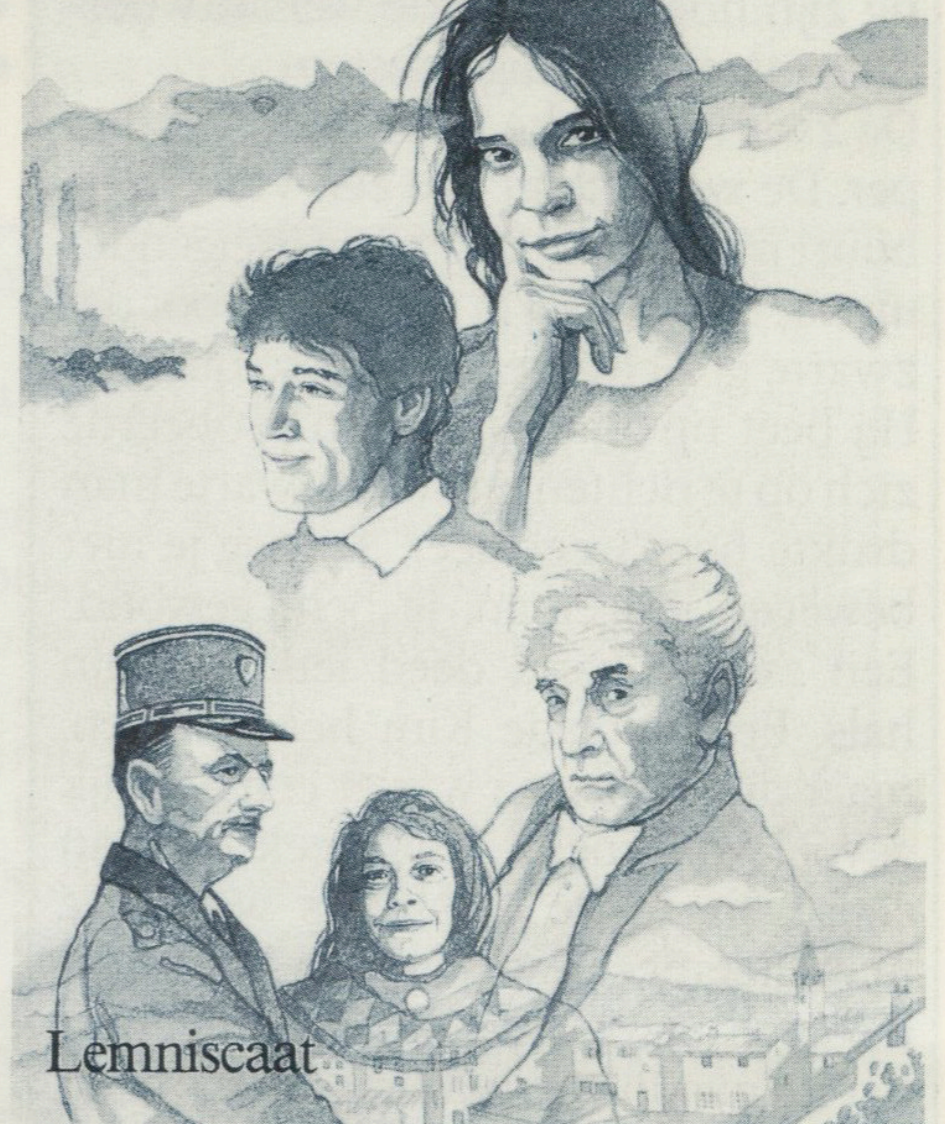
MAAR ER IS MEER!

Ieder lid van de LEMNISCAATCLUB krijgt als welkomsgeschenk het **Schrijversboek** met tips van Thea Beckman, Anke de Vries, Evert Hartman en Jan Terlouw.

En behalve puzzels, prijsvragen en wedstrijden waarmee je boeken kunt winnen, vind je in elke krant twee reductiebonnen voor bepaalde boeken. Knip ze uit en ga ermee naar de boekhandel. Dat is de plaats om je boeken te kopen.

Medeplichtig

Anke de Vries

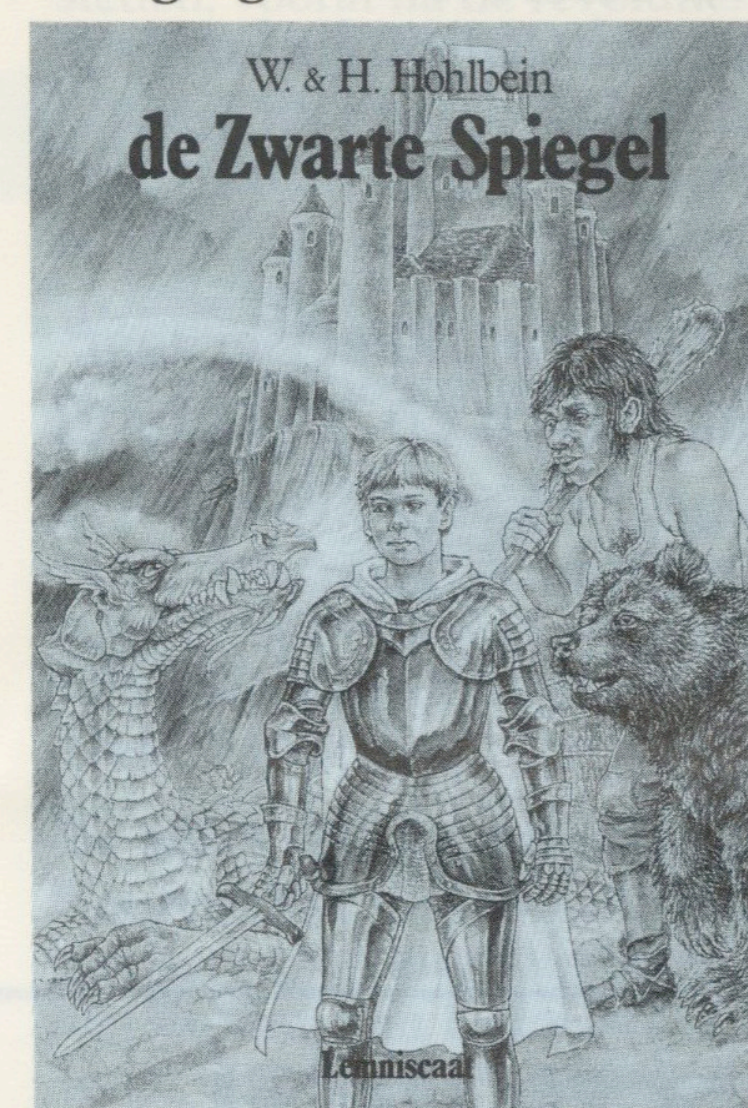

ANKE DE VRIES GEARRESTEERD IN SNEEK?

Anke de Vries uit de trein gehaald in Sneek en weggevoerd in een politieauto. Het leek een mooi begin van een nieuw spannend boek. De politieauto bleek echter op weg naar het Bogerman College waar Anke gehuldigd werd vanwege de bekroning van haar boek **Medeplichtig**. Dit was de VIJFENTWINTIGSTE keer dat een boek van Anke de Vries door een jeugdjury werd bekroond. Gefeliciteerd!

De Zwarte Spiegel

Wolfgang en Heike Hohlbein

Kims zusje Rebecca ligt na een operatie in coma. Is zij nog wel te redden? Op een avond verschijnt er plotseling een oude man aan het bed van Kim. Zijn naam is Themos en hij komt uit het land Legenda. Hier wordt Rebecca door de zwarte ridder Boraas gevangen gehouden, zegt hij. Alleen Kim kan haar bevrijden. Kim heeft geen keus. Hij onderneemt een lange en gevaarlijke tocht, waarin de zwarte spiegel een belangrijke rol speelt. Een spannend boek vol avonturen en magie, met een verrassend einde.

FRAGMENT

...nog, maar ook in Neren er die van wanten wist...
 Er hing een rooklucht toen Kim ontwaakte. Zijn keel deed pijn en zijn rug voelde als gebroken. Hij bewoog zich voorzichtig, voelde aan zijn hals en trok zijn hand direct terug. Er kleeft bloed aan zijn vingertoppen.
 'Blijf rustig liggen, jongeman,' zei een diepe stem achter hem. Kim wilde zijn hoofd draaien, maar een brandende pijn in nek en schouders dwong hem doodstil te blijven liggen. Kim schrok. Er kwam iemand aan, en een zwart glanzend gezicht boog zich over hem heen. 'Heb je veel pijn, jongeman?' vroeg de stem. Kim schudde voorzichtig zijn hoofd. Hij wilde wel antwoorden, maar hij had geen stem.
 De zwarte gestalte boog zich nog dieper. De weerschijn van een vuur in de buurt maakte dat hij er nog dreigender uitzag. Kim rilde. Hij was bang voor dat zwarte gezicht met die starre blik. Hij beet op zijn tanden en probeerde zich op te richten, maar de zwarte man drukte hem weer neer. 'Je mag je niet bewegen jongeman, je bent gewond.' Een zwarte hand deed iets aan zijn hals. Eerst voelde Kim het branden, maar direct daarna was er een heerlijk gevoel van koelte. Kim keek de man eens aan. In de duisternis was deze man niet meer dan een schaduw tegen de nachthemel. Opeens besefte Kim dat hij niet in een levend gezicht, maar naar een zwart metalen masker keek met een helm die met stekels bezet was. De man was van top tot teen gehuld in een zwart-glanzende metalen pantser. Een ridder, een grote zwarte ridder, dat is hij, dacht Kim.
 'Wie bent u?' vroeg Kim. Hij dacht opeens aan de waarschuwing van Themos. Legenda kon wel een fantastisch land zijn met dingen die nog nooit een mens gezien had, maar er waren ook gevaren. De zwarte ridder richtte zich op en keek Kim aan door een spleet in zijn masker. 'Kart,' zei hij toen, 'Kart is mijn naam. Maar je moet niet spreken. Dat is te vermoedend voor je.'

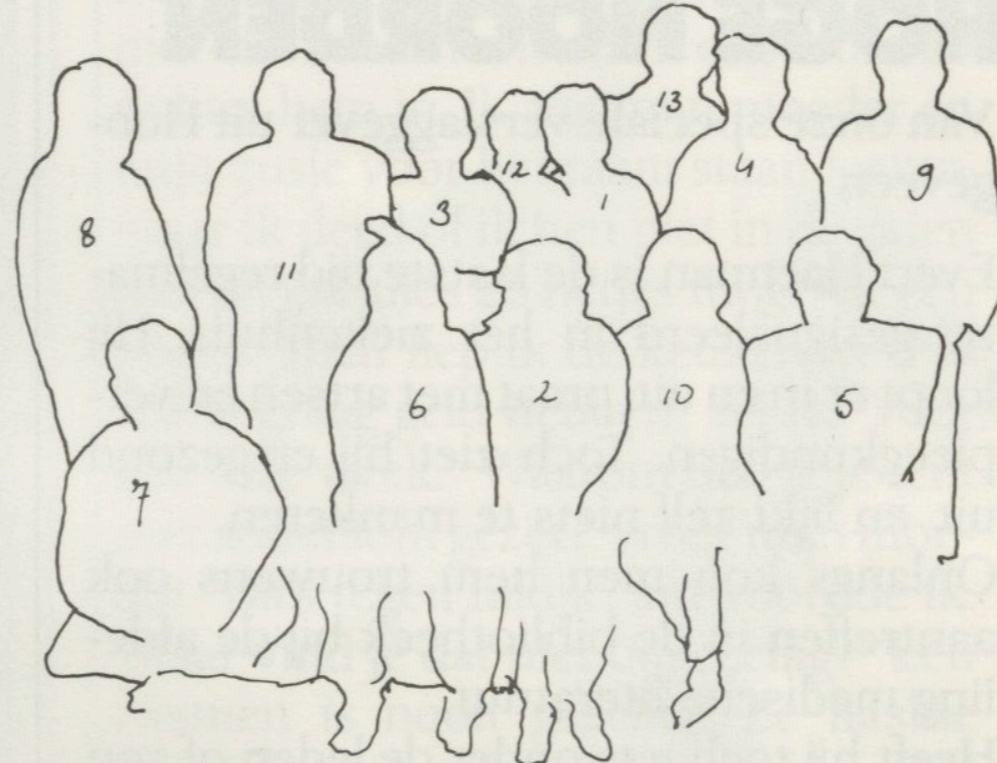
Hier zijn we

Wij zijn een redactie die voor het merendeel uit jongeren bestaat, zowel uit Vlaanderen als uit Nederland. Wij stellen ons van deze internationale samenwerking heel wat voor.

We willen vóór alles een krant maken waarin iedereen zich vrij voelt om te schrijven wat hij of zij vindt. Opmerkingen, kritiek, eigen werk. Binnen de grenzen van het mogelijke zullen we jullie inbreng een plaats geven.

- 1 Liesbeth Hellings, Hasselt
- 2 Sigrid Werck, Hasselt
- 3 Matthijs de Wolf, Voorburg
- 4 Renee de Jonge, Pijnacker
- 5 Maaïke de Groot, Rotterdam
- 6 Daniëlle de Jong, Rotterdam
- 7 Jon Mountney, Woerden
- 8 Hester Kloosterboer, Woerden
- 9 Martin Kalkman, Rotterdam
- 10 Agnes Verboven, Hasselt
- 11 Gerrit Luidinga, Woerden
- 12 Marjan Dijkman, Rotterdam
- 13 Jean Chr. Boele, Rotterdam

het nieuwste boek in De mooiste serie van Nederland

Zomerlicht

Zibby Oneal

Kate is zeventien. Ze heeft de ziekte van Pfeiffer. Daarom moet ze in de zomervakantie naar haar ouders, die op een eiland in Massachusetts wonen. Veel liever was ze op de kostschool gebleven, want ze kan het maar slecht vinden met haar vader, de beroemde kunstschilder Marcus Brewer. En van haar moeder krijgt ze af en toe de zenuwen. Vroeger schilderde Kate veel. En iedereen zit dat ze talent had. Maar haar vader toonde nauwelijks interesse. En dat zit haar nog steeds dwars.

Zij ergert zich aan zijn zelfgenoegzaamheid en aan de manier waarop hij met mensen omgaat. Dan trekt Ian Jackson, een student kunstgeschiedenis, voor enkele weken bij hen in. Hij moet een overzicht maken van het werk van de schilder. Kate weet vrijwel zeker dat ook Ian door haar vader zal worden ingepakt. Maar Ian blijft zichzelf...

Van Zibby Oneal verschenen eerder in de serie jeugdromans (14+): **De werkelijkheid is anders** en **De wereld van de anderen**. De schrijfster is docent literatuur en creatief schrijven aan de universiteit te Michigan.

DE BLAUWE REUS

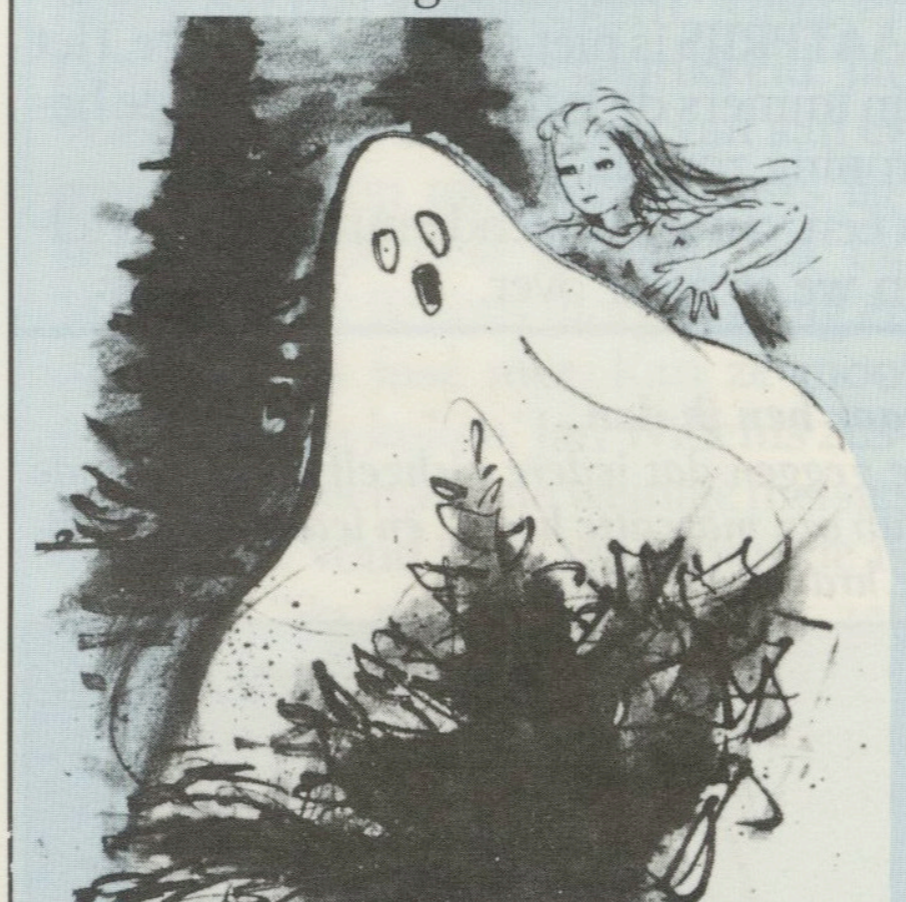
Anke de Vries heeft al eerder geschreven over de avonturen van Florian in de boeken **Bij ons in de straat** en **Wedden dat ik durf**. **De Blauwe Reus** is geïllustreerd door Annemarie van Haeringen.

Florian gaat naar een nieuwe school. Dat is in het begin wel eng. Maar gelukkig is de meester ook nieuw, en hij maakt er een dulle boel van. Florian sluit vriendschap met Femke, die bij haar in de klas zit. Ze gaat bij Femke logeren. Ze mogen slapen in een oude caravan die achterin de tuin staat. Florian heeft nog nooit gekampeerd en vindt het erg spannend. Maar dan komt Bas, Femkes broer, en vertelt haar dat het 's nachts bij de caravan spookt. Natuurlijk gelooft Florian niet in spoken. Maar als ze die avond in de caravan liggen...

FRAGMENT

Florien vliegt overeind. Waar is ze? En wat is die bons? Ze zit rechtop, stijf van schrik. Ineens weet ze het weer, ze slaapt in een caravan, ze kampeert. Dan hoort ze geschuifel vlak boven haar hoofd. Haar hart stampst tussen haar ribben. Plotseling een ijzige wakkend gemjammer. 'Femke... Femke...' wil Florian gillen, maar er komt nauwelijks geluid uit haar keel. Het gemjammer zwelt aan tot een fel gekrijs. Florian rammelt Femke wanhopig heen en weer. 'Femke! Femke!' gilt ze.

'Wat is er?' Femke komt half overeind. Opnieuw geschuifel boven hun hoofd, dan een klagend gehuil. Florian klemt zich angstig aan Femke vast. 'Wat is dat? Wat is dat?' 'O, dat...' Femke gaapt. 'Da's de kat van de bureu. Die gaat wel meer zo te keer.' 'Weet je zeker dat het een kat is?' bibbert Florian. 'Ja hoor. Wacht, ik jaag 'm wel even weg.' Femke kruipt uit haar slaapzak en stommelt door de caravan. Ze doet de deur open, bonkt tegen de caravan en roept: 'Ksssst, rotkat, ga weg!' Met een woeste schreeuw springt de kat van het dak. 'Zo, die is weer verdwenen. Jij bent ook een bangerd, zeg. Je kunt goed merken dat jij nog nooit hebt gekampeerd.'

Julius Blom

Julius Blom is negen jaar en woont met zijn moeder aan de rand van een kleine stad. Julius leest veel. Er zijn ook zoveel dingen die hij wil weten. Ook denkt hij veel na over wat hij meemaakt. Spannende dingen, leuke en verdrietige dingen, die iedereen kan meemaken. Maar die door zijn fantasie soms in wonderlijke avonturen veranderen. Zo komt hij op een dag een heel vreemd mannetje tegen...

Bo Carpelan is een beroemd dichter en schrijver uit Scandinavië. Hij won veel prijzen. Zo kreeg hij voor **Julius Blom** in Zweden de jeugdboekerprijs. Dit is het eerste boek van hem dat in het Nederlands is vertaald.

100 IS PRIJS

Zijn ze bij jou op school allemaal al lid van de Lemniscaatclub? Een school die honderd leden heeft, krijgt een pakket jeugdboeken of 14 boeken van de mooiste serie jeugdromans van Nederland cadeau. Voor de schoolbibliotheek!

Graag dan wel de namen van de leden aan ons doorgeven, met het lidmaatschapsnummer erbij. Wel wat werk dus, maar de prijs is het dubbel en dwars waard.

EIGEN WERK

Een van de leuke dingen van de Lemniscaatclub is dat het eigen werk van de leden een belangrijke plaats inneemt. Graag doen wij een beroep op al het aanwezige talent. Stuur je verhalen en gedichten in. Dit kan het hele jaar door, op ieder moment dat je iets bijzonders op papier hebt gezet. Met de beste inzendingen gaan wij iets doen. Wij kunnen echter het ingezonden werk, of het nu wel of niet door ons wordt gebruikt, niet allemaal terugsturen. Zorg er dus voor dat je zelf een kopietje houdt.

KOM OP

Over de boeken die in deze krant worden besproken heeft de redactie een uitgesproken mening. Heb je ze nog niet gelezen? Geen nood. Ze staan vast wel ergens in een bibliotheek. In ieder geval zijn ze in de boekhandel te koop. Wat wij graag willen weten is wat jullie er zelf van vinden. Ook als je ze heel erg slecht vindt. Kom op, schrijf het ons. Misschien plaatsen wij je reactie wel in het volgende nummer.

FRAGMENT

...zeg je kunt goed merken g nooit hebt gekampeerd.' Als Julius op een dag met bibliotheekboeken onder zijn arm de trap oploopt, komt hij een klein rond mannetje tegen met een geruite jas aan en een klein zwart hoedje op. Het mannetje lacht vriendelijk: 'Lees je veel?' Julius blijft staan: 'Ja.' 'Hoe heet jij?' 'Julius.' 'Een interessante naam. Ik heb ooit een olifant gekend die Julius heette - nee, daar moet je niet boos om worden, want zo bedoelde ik het niet. Olifanten zijn erg intelligente dieren. En Julius was buitengewoon intelligent. Als iemand hem iets doms vroeg, tilde hij hem met zijn slurf op en zette hem de deur uit.' 'De deur uit?' 'Of het raam uit. Maar ik had mij mischien eerst moeten voorstellen. Ik heet Sebastiaan. Sebastiaan Wervel. Mijn moeder was Oostenrijkse, mijn vader Nederlander. Ze hebben elkaar in het circus leren kennen. Hij was acrobaat, zij spugde vuur. Ze trouwden met elkaar. Water en vuur. Het resultaat was ik. Wat zeg je daarvan? Neem gerust de tijd. Wacht.' Sebastiaan Wervel sluipt de trap op, loopt naar het ene eind van de gang, neemt een aanloop en maakt een salto in de lucht. Alles gebeurt heel stil. Het is net of hij een geluiddemper heeft. Julius staart hem met open mond aan.

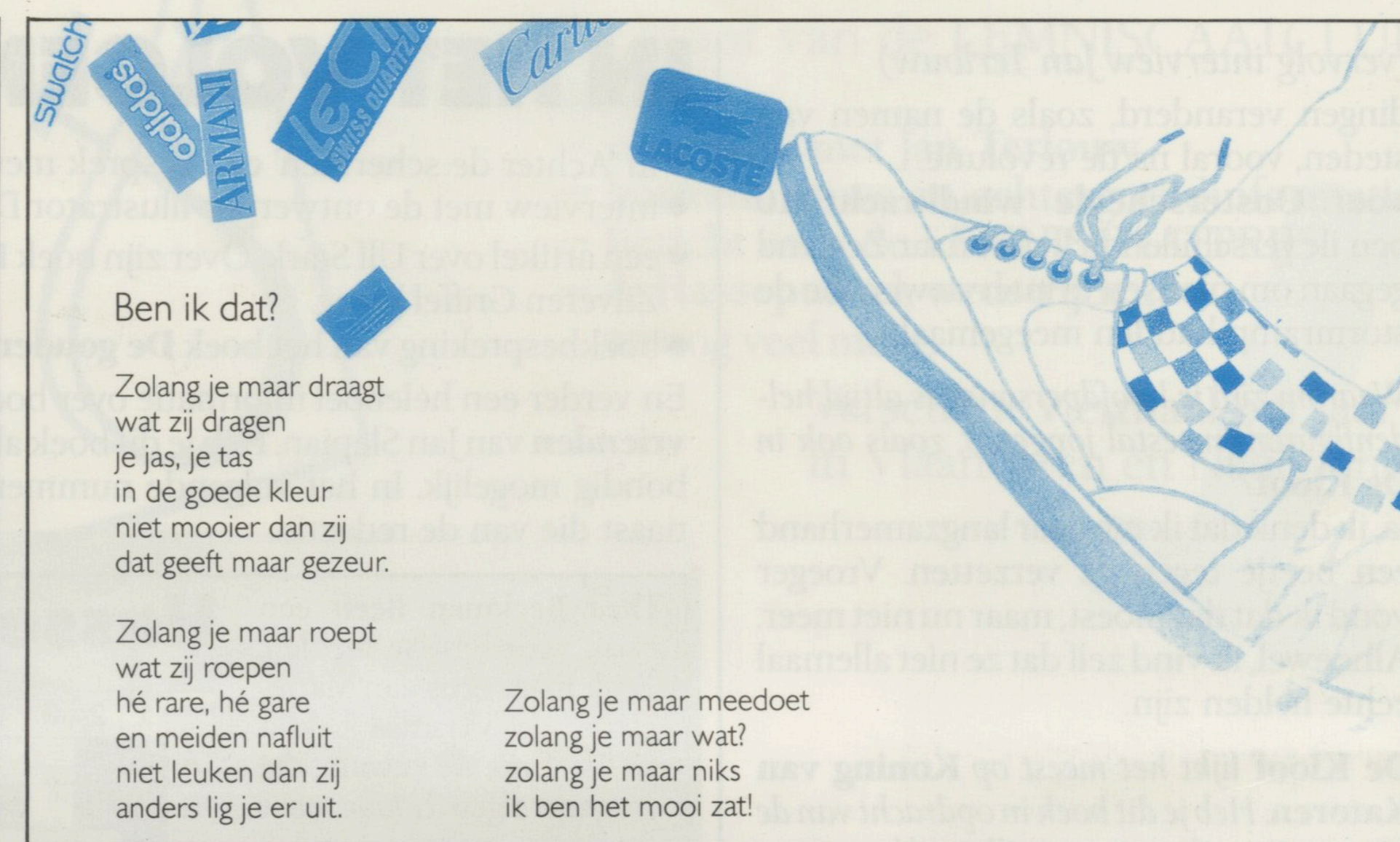
POST

Alle brieven, reacties, oplossingen van puzzels, en eigen werk kun je sturen naar:

DE LEMNISCAATCLUB
 Postbus 4428
 3006 AK ROTTERDAM.

Vergeet niet om bij iedere inzending duidelijk leesbaar je naam, je adres, je leeftijd en je lidmaatschapsnummer te vermelden. Als je meerdere dingen tegelijk instuurt, gebruik dan voor ieder onderwerp een apart vel papier. Oplossingen van puzzels en prijsvragen hebben wij het liefst op een briefkaart, dat is bovendien goedkoper.

De sluitingsdatum voor alle inzendingen, zoals de oplossingen van de puzzel, de prijsvraag en de bijdragen voor het volgende nummer is **1 mei 1987**.

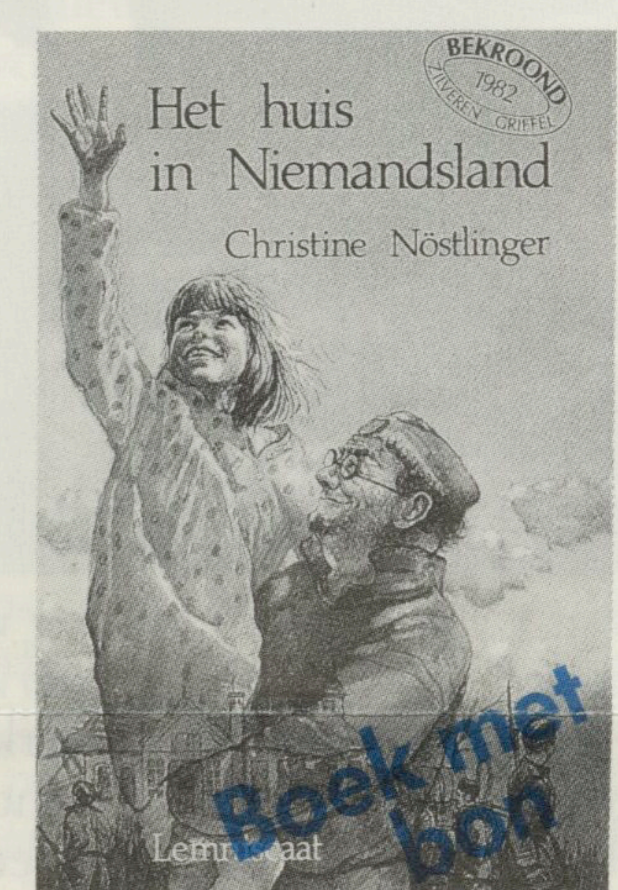

Tip van de sluijer

Je hebt vast wel eens die gedichten op posters gezien. Van de Stichting Plint. Ieder gedicht door een andere kunstenaar 'geïllustreerd'. Ze hebben zelfs op de NS-stations gehangen. Een van de initiatiefnemers van dit project is Frank Erhart. Hijzelf maakt ook gedichten. Eerder verschenen van hem de gedichtenbundels **Even blijven zitten** en **Dat had je gedroomd**. In april 1987 verschijnt bij Lemniscaat **Ben ik dat?**, een serie nieuwe gedichten met illustraties van Dick van der Maat.

HET HUIS IN NIEMANDSLAND

Voor **Het huis in Niemandsland** kreeg Christine Nöstlinger in 1982 een Zilveren Griffel. Voor andere boeken ontving zij prijzen in West-Duitsland en in Oostenrijk. Ze werd in 1936 in een voorstad van Wenen geboren.

Op 34-jarige leeftijd begon zij te schrijven, en met succes. Hierna kon zij het niet meer laten.

In haar boeken gaan werkelijkheid en fantasie hand in hand. Soms tovert ze om de meest onmogelijke dingen voor. En dan weer, heel vaak met humor, gaat het over echte problemen, zoals eenzaamheid, verwaarlozing, weglopen, moeilijkheden op school.

Het huis in Niemandsland is een heel bijzonder boek. Hierin beschrijft zij haar ervaringen in Wenen tijdens de laatste oorlogsmaanden en het begin van de bezetting door de Russen. Angst en honger doen de mensen hun werkelijke aard tonen. De oorlog heeft diepe indruk op haar gemaakt, ook al omdat haar vader, die zij heel erg bewonderde, toen veel heeft moeten doorstaan. Toch weet zij over de ellende en het verdriet in die tijd met humor te schrijven, waardoor het een ontroerend verhaal is geworden.

Enkele boeken van Christine Nöstlinger, in het Nederlands vertaald:

- Inge Janda, 14 (uitg. De Fontein)
- Wie ben je Loeki-Live? (uitg. Bruna)
- Anika 's lesrooster (uitg. De Fontein)
- Vrijen wat een gedoe (uitg. Bruna)
- Olfie Obermeier (uitg. De Fontein)
- Twee weken in mei (uitg. Querido)

FRAGMENT

Mijn moeder was moe. Ze leunde met gesloten ogen achterover op de bank. Ze deed haar ogen niet open. Ze zei: 'Pappa is in het lazaret. Die kan vandaag niet komen. Vandaag worden er een paar granaatsplinters uit zijn linkerbeen gehaald. Misschien dat hij morgen of overmorgen bij ons op bezoek komt!' De man in het grijze soldatenuiform was nu heel dichtbij. Het was mijn vader. Hij kwam bij ons op de bank zitten. Hij klemde zijn stokken tussen de knieën, legde zijn hoofd op de krukken, zuchtte diep en zei: 'Voor mij is de oorlog afgelopen.' We staarden mijn vader aan. Mijn vader glimlachte en ging verder: 'Vanochtend vroeg stond alles op stelten in het lazaret. Er is bevel gekomen, dat het hele lazaret naar Duitsland geëvacueerd moet worden. Omdat de Russen al zo dichtbij zijn. Iedereen moet weg. Zelfs de pas geopereerden.' 'En jij?' vroeg mijn moeder, 'hoef jij niet weg?' 'Waarom hoef jij niet weg?' 'Ik ben 'm gesmeerd,' deelde mijn vader mee, 'uit de trein. De locomotief float al. Door de chaos heeft niemand het gemerkt. Ze renderen rond als kippen zonder kop, allemaal even bang!' Ik zat heel stil. Ik deed mijn best om niet bang te zijn. Maar ik was tenslotte niet achterlijk. Ik wist heel goed: een soldaat, hoe ziek en gewond en kapotgeschoten ook, is toch altijd nog een soldaat. Die kan niet doen wat hij wil. Die moet doen wat er bevolen wordt. Een soldaat, die niet in de trein naar Duitsland maar op een bankje in Neuwaldegg zit, is een deserteur. Deserteurs worden doodgeschoten. De laatste tijd zelfs zonder rechtspraak, zonder proces. Eenvoudig doodgeschoten. 'Laten we verder gaan,' zei mijn moeder. Ze had opeens haast. We stonden op. De spijker in de schoen van mijn zusje stak nog steeds. Onder mijn voetzool zat een dikke blaas. Ik voelde hem openbarsten. 'Het is niet ver meer,' zei mijn zusje. Ik gaf haar een hand. We kwamen bijna geen mensen tegen. Soms zagen we iemand achter een tuinhaag. De luiken van de meeste villa's waren gesloten. 'Die zitten allemaal in het westen,' beweerde mijn moeder, 'die zijn allemaal bang voor de Russen.' 'De Russen snijden de vrouwen de borsten af en schieten de kinderen dood en plunderen de huizen leeg en steken alles in de fik en iedereen verbrandt,' zei mijn zusje. 'Waar heb je die onzin vandaan?' vroeg mijn vader.

(vervolg interview Jan Terlouw)

dingen veranderd, zoals de namen van steden, vooral na de revolutie. Voor **Oosterschelde windkracht 10** ben ik verschillende keren naar Zeeland gegaan om mensen te interviewen die de stormramp hadden meegemaakt.

Waarom zijn je hoofdpersonages altijd heldenfiguren (meestal jongens), zoals ook in **De Kloof**?

Ja, ik denk dat ik me daar langzamerhand een beetje tegen ga verzetten. Vroeger vond ik dat dat moest, maar nu niet meer. Alhoewel, ik vind zelf dat ze niet allemaal echte helden zijn.

De Kloof lijkt het meest op **Koning van Katoren**. Heb je dit boek in opdracht van de uitgeverij geschreven omwille van het succes van **Koning van Katoren**?

Nee, ik heb nog nooit iets geschreven in opdracht van wie dan ook, ik schrijf uit eigen beweging.

Was je blij met de verfilming van **Briefgeheim**? Voldeed het aan je verwachtingen? Nee, er is veel op aan te merken. Het had geen nadelige gevolgen, want de film verdwijnt weer. Het stimuleert een poosje de verkoop van het boek. Toch was ik er niet zo blij mee. Ik heb op voorhand het draaiboek gelezen en er staan een heleboel dingen in die er door de filmer aan toegevoegd zijn en daar ben ik het mee oneens.

Vind je het nodig om de belevenissen die je beschrijft in je boeken zelf meegemaakt te hebben? Bijvoorbeeld bij je laatste boek: ben je zelf misschien stiekem bij een sekte geweest?

Dat is niet allemaal mogelijk. Het helpt wel, je kunt het merken in **Oorlogswinter**, daar heb ik zelf verschillende gebeurtenissen uit meegemaakt en daardoor komt het authentiek over. Die scène waarin de vader van Michiel gegijzeld wordt en hoe die zich dan voelt, dat heb ik zelf meegemaakt. Mijn vader is zelf tweemaal gegijzeld en daarom kan ik het beter beschrijven.

Maar voor het laatste boek in een sekte? Nee hoor.

Dit interview wordt vervolgd in de volgende krant

IN HET VOLGENDE NUMMER

- in 'Achter de schermen' een gesprek met de oprichter van Lemniscaat.
  - interview met de ontwerper-illustrator Dick van der Maat.
  - een artikel over Ulf Stark. Over zijn boek **Doldwazen en druiloren**, waarvoor hij een Zilveren Griffel kreeg.
  - boekbespreking van het boek **De gouden vogel**, dagboek van een stervende jongen.
- En verder een heleboel informatie over boeken, waaronder een recensie van **Kermisvrienden** van Jan Slepian. Heb je dit boek al gelezen? Prima. Schrijf dan een recensie, zo bondig mogelijk. In het volgende nummer nemen we een recensie van een lezer op naast die van de redactie.

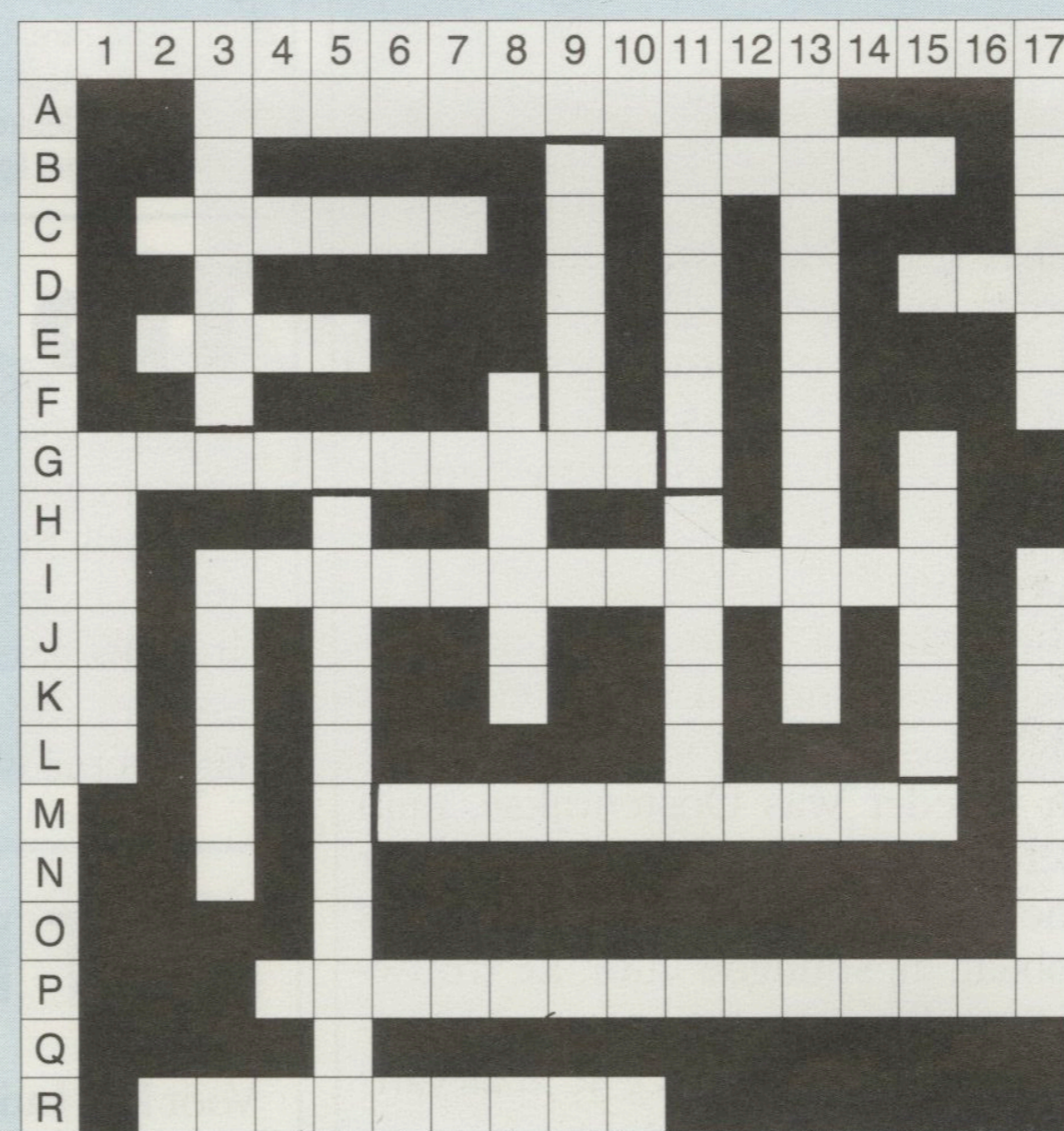
Thea Beckman heeft een zwak voor rebelse meiden. Denk maar eens aan Marie-Claire, de Vlaamse heldin uit **Geef me de ruimte**, die op haar eigen houtje naar Frankrijk trekt en partij kiest voor de Bretonse vrijheidsstrijders in de Honderdjarige Oorlog. Maar ook in Nederland waren er die van wanten wisten. Hasse uit Kampen was er zo een. Aan de zijde van Jan van Schaffelaar stond zij haar mannetje, en beleefde wilde avonturen. Heb je bij het verslinden van dit boek nog tijd gehad om op de details te letten? Zo ja, dan is deze puzzel een fluitje van een cent.

Als je de puzzel hebt ingevuld, zoek dan de letters op waarvan de coördinaten onderaan staan aangegeven. Zet ze achter elkaar. Samen vormen ze een slagzin. Schrijf die op een briefkaart en stuur hem in. Uit de goede inzendingen loten we drie winnaars. Prijs: een Lemniscaatboek naar keuze. Graag insturen vóór 1 mei. In het volgende nummer worden de winnaars bekendgemaakt.

De letters voor slagzin:

C17C2N5C11K1J11R6B14
P9 A5 B15 A4 G1 R10 J3 B9
I14M11G9G218A17P5C13
N3P13D3C6R2J15M7G7
K17C3G13A8G15M8F11!

Hassepuzzel

van links naar rechts:

- A 3- is nu het IJsselmeer
- B 11- ligt tussen Sticht en Oversticht
- C 2- ene helft tweeling
- D 15- Maarten de ... (Graafschapper)
- E 2- vrouw van Lange Pieter
- G 1- een kind door elfen omgeruild
- I 3- plunderaar op de Veluwe
- M 6- plaats van terechtstelling in Kampen
- P 4- Hasse, de dochter van een ...
- R 2- waar Jan van Schaffelaar omlaag sprong

van boven naar beneden:

- A 3- plaats in Oversticht
- A 11- wraakzuchtige monnik
- A 13- onderaanvoerder van Jan van Schaffelaar
- A 17- andere helft tweeling
- B 9- kind van Hasse
- F 8- hond van Hasse
- G 1- heer van Arnhem
- G 15- voornaam van beroemd meester-schilder in Den Bosch
- H 5- echtbroer van Maria van Bourgondië
- H 11- waar Klein Butsken is opgehangen
- I 3- voornaam van beul van Kampen
- I 17- plaats in Oversticht

DE BOEKHANDEL

De boekhandel speelt niet alleen een belangrijke rol in de wereld van het boek, maar ook in de Lemniscaatclub. Hij is een onmisbare schakel tussen jou en de club. Want bij hem kun je de boeken kopen. En als je een prijs hebt gewonnen, kun je die in de boekhandel afhalen. De prijzen worden dus niet rechtstreeks naar jou gestuurd.

We laten je weten bij welke boekhandel hij op je ligt te wachten. Ieder clublid heeft dus een eigen boekhandel. Kies er een bij je in de buurt, want dat maakt het eenvoudig.

N.B. Reductiebonnen kun je in iedere erkende boekhandel inwisselen.

REDUCTIEBONNEN

Deze club heeft heel wat aantrekkelijke kanten. Neem bijvoorbeeld de reductiebonnen. In iedere Lemniscaatkrant vind je tenminste twee reductiebonnen. Zo ook nu. Elk met een waarde van 5 gulden. Zou je ze allemaal inwisselen, dan levert je dat per jaar een besparing van 40 gulden op.

De reductiebonnen zijn geldig tot de datum die erop vermeld staat. Schrijf je lidmaatschapsnummer op de bon, voordat je hem in een boekhandel inwisselt.

Dit keer zijn er bonnen voor **Het huis in Niemandsland** van Christine Nöstlinger en voor **Julius Blom** van Bo Carpelan.

WIE VAN DE VIER

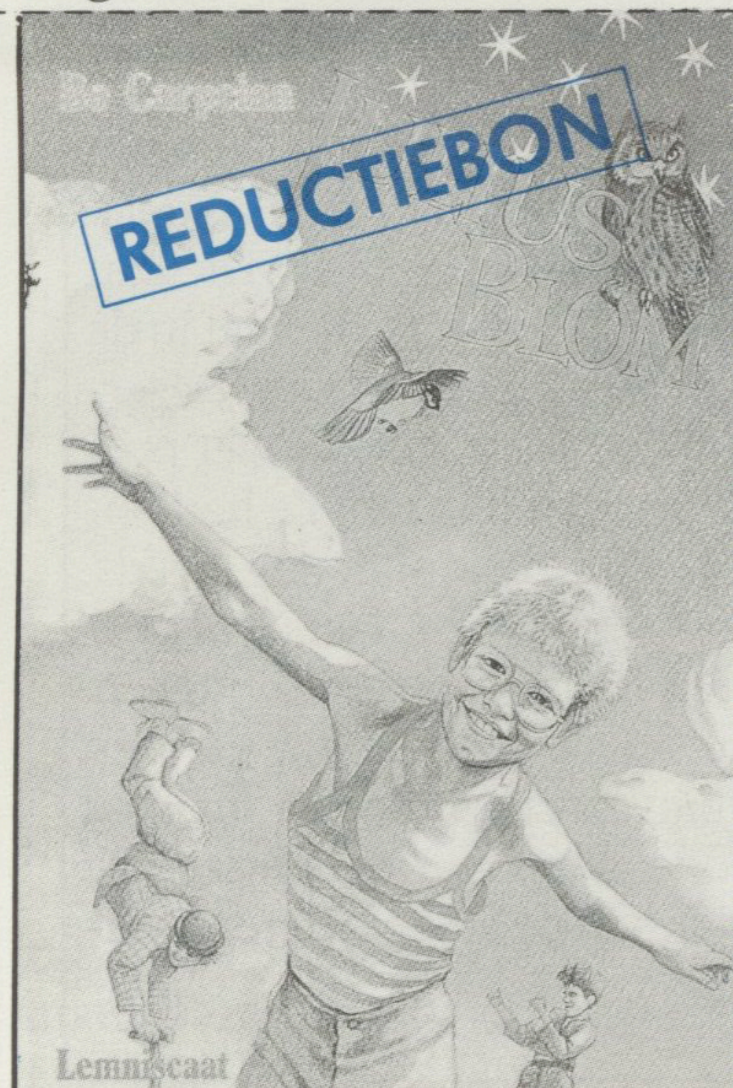
Wie kent niet die meeslepende, spannende en verrassende boeken van Thea Beckman, Anke de Vries, Evert Hartman en Jan Terlouw? Een schrijverskwartet met allure!

Dan nu een wedstrijd voor de kenners: van wie is de hieronderstaande tekst?

De volgende dag zette ik mijn tent op met de achterkant naar ons huis en richtte hem in. Ik zag mijn moeder en mijn zusje voor het raam staan loeren, maar ik deed of ik hen niet in de gaten had en gaf alles zo netjes mogelijk een plaats. Toen liep ik de keuken in. 'Nu wil ik graag geld hebben', zei ik. 'Voor één hele week.' 'Waarom heb je je tent niet andersom gezet?' vroeg mijn moeder. 'Da's tegen inkijk', antwoordde ik. 'Maar vind je dat niet ongezellig?' 'Een examen is nooit gezellig.' Ze haalde diep adem en gaf me zestig gulden. 'Eigenwijze snotneus', mompelde ze. Ik bekeek de zes tientjes. 'Is dat genoeg?' 'Als je zuinig aan doet wel', antwoordde ze. 'Je hoeft geen kampeergeld te betalen.' 'Zóveel inspraak heb ik dus ook niet', zei ik, terwijl ik probeerde na te gaan of je van nog geen tientje per dag kon rondkomen. 'Als je maar geen rommel koopt', raadde mijn moeder mijn gedachten. Anderhalf uur later begon ik mijn eten klaar te maken: aardappelen, een gehaktbal en bonen uit blik. Het ging prima, totdat Jan Willem kwam. 'Allemachtig, wat doe jij?' 'Kamperen, dat zie je toch.' 'Waarom?' Ik vertelde het hem. Hij begon op een irritante manier te grinniken. 'Ze hebben jou mooi bij de poot genomen. Straks verzinnen ze steeds wat anders. Heb je dat niet afgesproken?' 'Afblijven met je vingers', zei ik geprikkeld. Jan Willem trok er zich weinig van aan en ging languit op mijn luchtmatras liggen. 'Eigenlijk best gezellig', zei hij. 'Weet je wat? Ik kom morgen terug en dan neem ik José mee. Kan ze mooi eten voor ons koken.' Jan Willems zusje, José, was één van de weinige meisjes die ik leuk vond. 'Nee', antwoordde ik zwakjes. 'Nu niet. Ik moet alles zelf doen.'

Stuur je antwoord op naar het redactiedres onder vermelding van: Wie van de vier?

Uit de goede antwoorden loten we drie winnaars. Prijs: Een Lemniscaatboek naar keuze.

Voor het boek

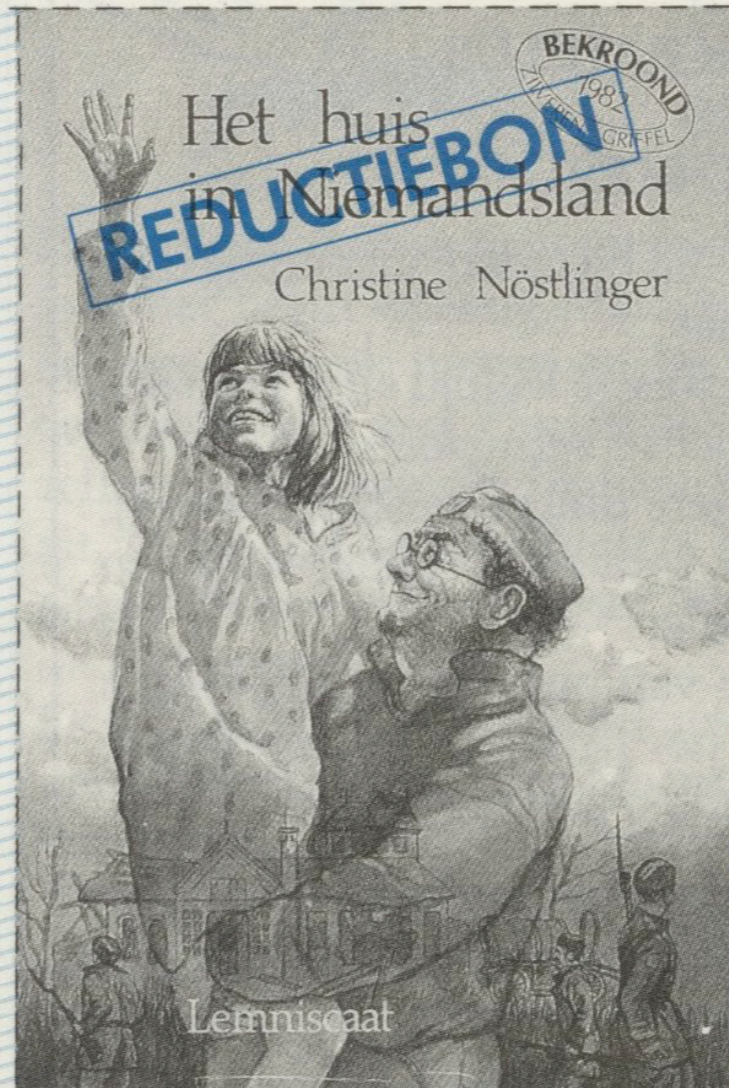
Julius Blom
Bo Carpelan

Normale prijs f 21,25 of 414 Bfr.
Voor lezers van de Lemniscaatkrant
f 16,25 of 314 Bfr.

Lidmaatschapsnummer Lemniscaatclub ...

Actienummer: 386.012
Geldig van 9 maart tot 9 juni 1987

INLEVEREN BIJ DE BOEKHANDEL

Voor het boek

Het huis in niemandsland
Christine Nöstlinger

Normale prijs f 23,75 of 463 Bfr.
Voor lezers van de Lemniscaatkrant
f 18,75 of 363 Bfr.

Lidmaatschapsnummer Lemniscaatclub ...

Actienummer: 386.011
Geldig van 9 maart tot 9 juni 1987

INLEVEREN BIJ DE BOEKHANDEL